

Και τι κατάλαβαν όσοι/ες αποφάσισαν να μην
ψηφίζουν παίρνοντας τη ζωή στα δικά τους χέρια;
**ΚΑΤΕΛΑΒΑΝ ΤΗ ΓΗ ΚΑΙ ΑΠΕΚΤΗΣΑΝ ΤΗΝ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΟΥΣ**

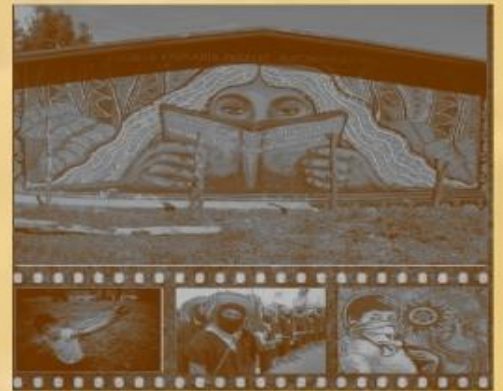
Οι λαοί και οι αντιστάσεις τους φτιάχνουν τη δική τους
γεωγραφία, εκμηδενίζοντας τις αποστάσεις

**Διήμερο εκδηλώσεων του "Μπαζέ" στη
Βίλα Ζωγράφου**

Σάββατο 17/5 19:00

Προβολή: Ταινία από το
εκπαιδευτικό υλικό του Escuelita
Zapatista (μικρό σχολείο των
Ζαπατίστας)

Συζήτηση: Ζαπατίστας - Η συλλογική
αυτοδιαχείριση της καλλιέργειας σε
ανακτημένο έδαφος και ο σεβασμός
στη γη, βασική προϋπόθεση για την
κατάκτηση της αυτονομίας (με
συντρόφισσες και συντρόφους που συμμετείχαν
στο μικρό σχολείο των Ζαπατίστας)

Κυριακή 18/5

11:00 Εργαστήριο εμβολιασμού
εσπεριδοειδών (μαθαίνουμε να
μπολιάζουμε νερατζιές,
λεμονιές, πορτοκαλιές κλπ)

14:00 Εργασίες στον μπαζέ και
συλλογική κουζίνα

Γ. Ζωγράφου 13
Δρομολόγια 608, 230, 235

ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΟ ΔΕΝΤΡΟ ΚΑΙ ΣΤΟ ΔΑΣΟΣ.

*Ο λόγος του EZLN στο στρογγυλό τραπέζι
“Απέναντι στη ληηλασία του καπιταλισμού,
η υπεράσπιση της γης και του εδάφους”
πόλη του Μεξικού, 17 Ιουλίου, του 2007.*

Θέλουμε να χαιρετήσουμε και να ευχαριστήσουμε τις συντρόφισσες και τους συντρόφους της Vía Campesina στην Ινδία, τη Βραζιλία, τη Νότια Κορέα και σε όλο τον κόσμο, για τον λόγο που τώρα μας έρχεται από μακριά με την πολύ διαφορετική φωνή εκείνων που τους εκπροσωπούν.

Είναι τιμή να ακούμε το δώρο της φωνής τους, και για το δικό μας λόγο την ευτυχία να έχει την φιλική φιλοξενία από καρδιές τόσο μακρινές στη γεωγραφία των από πάνω και τόσο κοντινές στις πληγές των από κάτω.

Χαιρετίζουμε τη νέα συνάντηση με τις συντρόφισσες και τους συντρόφους από Ιθαγενικό Εθνικό Κογκρέσο, όπου πλέει ο αγώνας των Ζαπατίστας ως ιθαγενείς λαοί που είμαστε.

Επίσης θέλουμε να ευχαριστήσουμε τους συντρόφους και τις συντρόφισσες της Λέσχης Δημοσιογράφων, για το χώρο και το χρόνο που διευκόλυναν να συναντηθούν αυτά τα λόγια, τα τόσο διαφορετικά και, ωστόσο, τα ίδια στο να κατονομάζουν τον πόνο και τον αγώνα.

Μεταφέρω την φωνή από τις και τους Ζαπατίστας του EZLN. Από μια χούφτα ανδρών και γυναικών, ιθαγενείς στην πλειονότητά τους, που ζούμε και αγωνιζόμαστε στην τελευταία γωνιά αυτής της χώρας, στα βουνά του νοτιοανατολικού Μεξικού. Εμείς είμαστε αποφασισμένοι να ανατρέψουμε το καθεστώς, να σκανδαλίσουμε τις καλές συνειδήσεις και να γυρίσουμε τον κόσμο ανάποδα. Από εμάς τους πιο μικρούς, δεχθείτε το χαιρετισμό μας.

Είναι κοινός τόπος, μεταξύ αναλυτών διαφορετικού τύπου και γένους, η χρήση της έκφρασης ότι “όταν κοιτάς το δέντρο, χάνεται το δάσος”. Ή το αντίστροφο. Απέναντι σε αυτό, υπάρχει η επιλογή να κοιτάς και τα δύο... ή να κοιτάς άλλο πράγμα.

Αν και αυτό που αφορά στη γη, ή στο έδαφος στην ευρύτερη έννοιά του, όπως εξηγήθηκε με τρόπο ξεκάθαρο από το Ιθαγενικό Εθνικό Κογκρέσο, φαίνεται όλο και πιο δύσκολο κάθε φορά να βρεις κάποιο δέντρο, και για τα δάση ούτε να μιλάμε. Και όχι μόνο, επίσης στην μεξικανική ύπαιθρο είναι δύσκολο πια να βρεις αγρότες κοινοτικής (**comuneros**) ή κοινόχρηστης (**ejidatarios**) γης, για να μη μιλήσουμε για **κοινοτική (comunales)** και **κοινόχρηστη γη (ejidales)**.

Αλλά αν δεν βρίσκουμε ούτε το ένα ούτε το άλλο, να ψάξουμε να βρούμε την αιτία εξαφάνισής τους.

Ο πόλεμος της Νέας Κατάκτησης στην Μεξικανική ύπαιθρο.

Έχουμε αναφερθεί ήδη σε άλλες περιπτώσεις στον καπιταλισμό στο Μεξικό ως έναν νέο πόλεμο κατάκτησης.

Στο πέρασμά μας από διάφορες γωνιές του Μεξικού των από Κάτω, ένα κατεστραμμένο έδαφος, μερικές φορές τα χαλάσματα ακόμα καπνίζουν, κάποιες φορές με τις κατασκευές του κατακτητή, το μεγάλο κεφάλαιο σηκώθηκε ήδη πάνω από αυτό που άλλοτε ήταν κάμπος καλλιέργειας, κοινότητες ψαράδων, κοινοτική και κοινόχρηστη γη, περιοχές ιθαγενών. Όχι σε λίγες περιπτώσεις, έχουμε ακούσει για κοινότητες ολόκληρες που ερήμωσαν, με τους αυτόχθονες κατοίκους τους να ζουν και να δουλεύουν σε γη πολύ μακρινή σε απόσταση, γλώσσα και κουλτούρα.

Και σε άλλα μέρη είδαμε ένα είδος πληθυσμιακής αντικατάστασης, δηλαδή, τον διωγμό των αγροτών κοινοτικής και κοινόχρηστης γης, και την αντικατάστασή τους από χωρικούς αγρότες, σερβιτόρους σε τουριστικές επιχειρήσεις, υπαλλήλους και υπηρέτες, μεταφερόμενους από άλλα εδάφη με τον ίδιο τρόπο που τα αφεντικά σκλάβων του βορά βάνουσα εμπορεύονταν τους Αφρικανούς και Ασιάτες για να αντικαταστήσουν τον αυτόχθονα πληθυσμό που εξόντωσαν, βάζοντάς τους να δουλεύουν σαν σκλάβοι στις φυτείες τους.

Έχουμε δει επίσης κι άλλη ανθρώπινη ερημοποίηση που μπορεί να περνά απαρατήρητη. Εκεί βρίσκεται η κοινότητα, η συνοικία, η πόλη. Εκεί βρίσκεται επίσης ο κόσμος που κατοικεί αυτά τα μέρη. Αλλά δεν υπάρχει πια η αίσθηση της συλλογικότητας, του κοινού ανήκειν. Δεν έχουν πολιτισμική ταυτότητα. Δεν υπάρχει κοινότητα.

Μια περιοχή κατοικημένη από φαντάσματα που περιπλανιούνται στα ερείπια αυτού που κάποτε ήταν ο μεξικανικός κάμπος, αυτό είναι που άφησε ο άγριος καπιταλισμός, ο νεοφιλελευθερισμός, στο πέρασμά με τον νέο πόλεμο κατάκτησης της χώρας μας: ο πόλεμος της λεηλασίας και της καταστροφής της γης και του εδάφους.

Και υπάρχουν σκληρά δεδομένα, ενδείξεις που είναι τα νούμερα και τα ποσοστά που προσφέρονται για να συνειδητοποιήσουμε ότι δεν επιχειρείται ένα μεμονωμένο φαινόμενο. Το Διεπιστημονικό Κέντρο Ανάλυσης (CAM), της ομάδας στήριξης της Έκτης Επιτροπής του EZLN, συνέταξε τα ακόλουθα:

Το 2005, λίγο περισσότερα από 30 εκατομμύρια ανθρώπων ζούσαν στη μεξικανική ύπαιθρο. Από αυτούς, κοντά στα 27 και μισό εκατομμύρια άνθρωποι δεν είχαν τους απαραίτητους πόρους για να ικανοποιήσουν βασικές ανάγκες.

Από το να πεθάνεις ή να ζεις σε κακές συνθήκες στην ύπαιθρο, η εναλλακτική είναι να εγκαταλείψεις γη και οικογένεια, και να μεταναστεύσεις σε άλλα μέρη σε αναζήτηση καλύτερου εισοδήματος. Η κυβερνητική πολιτική, η αγροτική κρίση, η μείωση των τιμών των προϊόντων της υπαίθρου και η άνοδος των τιμών των απαραίτητων για την σπορά και τη σοδειά, έχουν προκαλέσει, τα τελευταία χρόνια, την μετανάστευση από τις αγροτικές κοινότητες προς τις πόλεις ή το εξωτερικό που έχει αυξηθεί στο 40%.

Σε 10 χρόνια, από το 1995 μέχρι το 2005, τα νοικοκυριά που ζουν από αυτό που στέλνουν οι οικείοι που δουλεύουν στο εξωτερικό, από 600 χιλιάδες έφτασαν σε περισσότερα από 4 εκατομμύρια. Και την ίδια περίοδο, τα εμβάσματα σε δολάρια που εισάγονται στο Μεξικό τετραπλασιάστηκαν.

Και αυτή η ερήμωση του πληθυσμού της μεξικανικής υπαίθρου και της χώρας ολόκληρης, είναι ακόμα μια επιχείρηση που αφορά στα εμβάσματα. Ένα παράδειγμα:

τα έσοδα της Grupo Elektra (ιδιοκτησία της οικογένειας Salinas Pliego), αυξήθηκαν από το τέλος που εισπράττεται για κάθε αποστολή εμβάσματος.

Διαμέσου της Western Union, ο κύριος **Salinas Pliego** αφεντικό επίσης της TV Azteca, - η “καλή τηλεόραση”, σύμφωνα με τον **AMLO** - (στμ: συντομογραφία του ονόματος του Αντρέ Μανουέλ Λόπες Ομπραδόρ, πρόεδρο του κεντρικού κόμματος PRD) έκλεβε σχεδόν 20 σε κάθε 300 δολάρια που αποστέλλονταν το έτος 2005.

Αλλά η ληστεία δεν πραγματοποιείται μόνο διαμέσου των χαμηλών μισθών και την κλοπή των εμβασμάτων. Η συνταγματική μεταρρύθμιση που προωθήθηκε από έναν κλέφτη που, όπως ο **Felipe Calderón**, (στμ: πρόεδρος της ομοσπονδιακής κυβέρνησης του Μεξικού του δεξιού κόμματος PAN, 2006-2012) έγινε πρόεδρος με νοθεία στις εκλογές και τον **Carlos Salinas de Gortari** (στμ: πρόεδρος της ομοσπονδιακής κυβέρνησης του Μεξικού του δεξιού κόμματος PRI, 1988-1994), που επέτρεψε την κατάκτηση του μεγάλου κεφαλαίου, όπως στους καιρούς της αποικίας και του πορφυριάτου (στμ: η περίοδος 35 χρόνων που ο Πορφύριο Ντίας ήταν πρόεδρος και δικτάτορας στο Μεξικό, 1876-1911), στην κοινόχρηστη και κοινοτική γη.

Με την μεταρρύθμιση στο άρθρο 27 του συντάγματος, την δημοσίευση του Αγροτικού Νόμου και τον συντονισμό του προγράμματος PROCEDE, η γη κοινόχρηστη ή κοινοτική ενσωματώθηκε στην αγορά γαιών διαμέσου διαφόρων μηχανισμών, είτε μέσω της κατοχής συμφωνητικών αποξένωσης των δικαιωμάτων κοινοχρησίας (παραχώρηση, πώληση, δωρεά) είτε μέσω προσφοράς της γης κοινής χρήσης που έκαναν τα **εχίδος** (στμ: η κοινόχρηστη γη) και οι κοινότητες σε εταιρείες πολιτών ή εμπορικές.

Συνθετικά το **PROCEDE** (Πρόγραμμα Πιστοποίησης Δικαιωμάτων της κοινόχρηστης γης και Τίτλοποίησης Οικοπέδων, που συνίσταται στην **απονομή ατομικών τίτλων για τα κοινόχρηστα ή κοινοτικά χωράφια που δουλεύει η κάθε οικογένεια**. Με τον τρόπο αυτό, ο αγροτικός πυρήνας μπορεί πια να νοικιαστεί, να πουληθεί, να εμπορευματοποιηθεί ή να υποθηκευτεί με εγγύηση - το **PROCECOM** είναι το αντίστοιχο πρόγραμμα για την κοινοτική γη -) είναι μέρος μια πολύ πιο πλατιάς πολιτικής.

Από κοινού με τις μεταρρυθμίσεις του άρθρου 27 του συντάγματος, επιχειρείται η ιδιωτικοποίηση, η εκχώρηση και η τήρηση ελάχιστων προϋποθέσεων ώστε το κεφάλαιο στις διάφορες εκδοχές του να μπορεί να μεγαθύνει και να συσσωρεύσει τα κέρδη.

Αυτό που θα προκαλέσει η εφαρμογή αυτής της πολιτικής στην αγροτική γη είναι, πάλι, μια διαδικασία συγκέντρωσης της γης, λεηλασίας και ερήμωσης της μεξικανικής υπαίθρου.

Κατά τον Δεκέμβρη του 2005 και σε συμφωνία με το Κέντρο Μελετών και Δημοσιεύσεων της αγροτικής εισαγγελίας, **22%** του συνόλου της κοινόχρηστης και αγροτικής γης βρισκόταν σε διαδικασία αλλαγής κυριότητας, για να περάσει σε ιδιωτική ιδιοκτησία.

Μια νέα αγορά γης κατέληξε να διαμορφώνεται στα μεγάλα κτήματα. Σε αυτό πρέπει να προσθέσουμε την παρουσία των πολυεθνικών, λαμβάνοντας υπόψη ότι οι εν λόγω επιχειρήσεις δεν ενδιαφέρονται συνολικά για τη γη, αλλά μόνο για αυτήν που εγγυάται κέρδη, όπως οι δασώδεις εκτάσεις, οι ζώνες με φυσικούς πόρους και δυνατότητες εκμετάλλευσης.

Με την αύξηση της φτωχοποίησης των οικογενειών της αγροτικής γης, αυξήθηκε επίσης και ο αριθμός των κοινόχρηστων και κοινοτικών γαιών που απώλεσαν τα δικαιώματα για ενοικιάσή τους και ενσωματώθηκαν στην αλλαγή κυριότητάς τους. Αυτές που επωφελήθηκαν από την αλλαγή κυριότητας και τη χρησιμοποίησαν για την εκμετάλλευση πόρων ήταν, κυρίως, οι αλυσίδες ξενοδοχείων.

Οι αγροτικοί πυρήνες που βρίσκονται στις παράκτιες περιοχές της χώρας, υπέστησαν αλλαγές κυριότητας στην κατοχή της γης. Κατά τη διάρκεια του προγράμματος PROCEDE πιστοποιήθηκαν 609 κοινόχρηστες και κοινοτικές γαίες.

Η πλειονότητα των κοινοχρήστων και κοινοτικών γαιών που έχουν πόρους τουριστικούς, οικολογικούς, αλιείας και αστικούς εγκλωβίστηκαν από τα προγράμματα PROCEDE και PROCECOM προκειμένου να αναπτυχθούν, και συγκεντρώνονται στις επαρχίες της Veracruz, Sonora, Nayarit, Sinaloa, Oaxaca, Baja California Sur, Tabasco, Jalisco, Baja California, Quintana Roo, Tamaulipas, Guerrero, Michoacán, Yucatán, Colima, Campeche y Chiapas.

Σύμφωνα με την Αγροτική εισαγγελία, ένας μεγάλος αριθμός αντιπαραθέσεων και αγροτικών συρράξεων στις εν λόγω κοινότητες, στην πλειοψηφία των περιπτώσεων επικεντρώθηκαν στη διαχείριση ή την χρήση των πόρων. Το ίδιο συνέβη και με τους δασικούς πόρους, το νερό και τη γη.

Μεταξύ 1994 και 2005, το 22% των αγροτικών συρράξεων της χώρας που αντιμετωπίστηκαν ήρθαν σε αντίθεση με τα εξής σχήματα που χρησιμοποιεί ο καπιταλισμός: Κτηματομεσιτικές επιχειρήσεις, Ξενοδοχεία, Κέντρα αναψυχής, Τουριστικά κέντρα, Αναπτυξιακά κυβερνητικά έργα (απαλλοτριώσεις), Αναπτυξιακά ιδιωτικά έργα, Βιομηχανίες, Εκμετάλλευση των φυσικών πόρων και Εμπορικά κέντρα.

Όμως το PROCEDE και το PROCECOM δεν ήρθαν μόνα, αλλά συνοδευόμενα με το Σύμφωνο του Ελεύθερου Εμπορίου της Βόρειας Αμερικής (TLC).

Ως συνέπεια του TLC, οι εισαγωγές του καλαμποκιού, που προέρχονται από τις ΗΠΑ πολλαπλασιάστηκαν επί 15 από την έναρξη ισχύος του Συμφώνου.

Στον ασυγκράτητο βορειο-αμερικάνικο ανταγωνισμό προστέθηκε μια "πολιτική πιο ελεύθερη" της μεξικανικής κυβέρνησης που, στην περίπτωση του καλαμποκιού, απελευθέρωσε την αγορά πέρα και από αυτά που προέβλεπε η ίδια η συμφωνία και επέτρεψε την εισαγωγή του μεταλλαγμένου καλαμποκιού.

Για το Μεξικό, το Σύμφωνο σήμανε την κατάρρευση του μεξικανικού αγρού, τώρα, η χώρα επιβιώνει με τα περισσότερα από 20 δισεκατομμύρια δολάρια που οι μετανάστες στέλνουν στις οικογένειές τους. Η μετανάστευση, η ανισότητα, η συγκέντρωση του πλούτου σε λίγα χέρια και η κάθε φορά μεγαλύτερη επιδείνωση της ανισορροπίας στο αγροτικό διεθνές εμπόριο με το επιθετικό άνοιγμα των αγορών, είναι τα πιο εμφανή αποτελέσματά του.

Αλλά δεν υπέφεραν μόνο οι αγρότες τα αποτελέσματα αυτού του κατακτητικού πολέμου. Ο καπιταλισμός επίσης καταστρέφει και μολύνει τη φύση.

Υπολογίζεται ότι οι βλάβες από τη μόλυνση της τελευταίας δεκαετίας έφτασαν στη

χώρα μας τα **36 δισεκατομμύρια δολάρια**. Ο σημερινός ρυθμός της αποψίλωσης των δασών είναι **631 χιλιάδες εκτάρια τον χρόνο**. Σε τίποτα δεν μας τιμά που έχουμε την πρώτη θέση παγκόσμια στην καταστροφή των δασών. Και κάθε φορά λιγοστεύουν οι πηγές καθαρού νερού και μεγαλώνει η μόλυνση του υδροφόρου ορίζοντα.

Επιπλέον, οι αλλαγές στο άρθρο 27 δίνουν τη δυνατότητα στα άτομα χωρίς κανένα ρίσκο χωρίς να χρειάζεται να αγοράσουν τη γη, να μπορούν τώρα να έχουν πρόσβαση σε αυτήν με άλλους τρόπους. Το PROCEDE και PROCECOM έδωσαν αυτή τη δυνατότητα. Τώρα μπορούν να αποκτήσουν δικαιώματα διαφθείροντας δημοτικές αρχές ή εκπροσώπους για να χρησιμοποιήσουν την κοινόχρηστη ή κοινοτική γη.

Οι βασικές ομάδες που δέχθηκαν ποινική δίωξη για μεταβολή στην κοινόχρηστη και κοινοτική γη είναι: κλαμπ γκολφ, θεματικά πάρκα και τουριστικά κέντρα.

Οι ξενοδοχειακές επιχειρήσεις με σημαντικές καταγγελίες είναι *Hoteles Fiesta Americana, Sheraton, Hoteles Hilton, Holiday Inn, Hoteles Radisson Flamingos, Hyatt, Presidente Intercontinental*, καθώς δέχθηκαν έναν μεγάλο αριθμό παραπόνων για διακρίσεις και χρήση ομοσπονδιακών περιοχών.

Σε αυτό τον πόλεμο των κατακτητών κανείς δεν θέλει να μείνει πίσω. Όπως οι κατασκευαστικές εταιρείες κατοικιών, οι μεγάλες κτηματομεσιτικές εταιρείες, ψάχνουν γη για επιχειρήσεις. Το πιο ξεκάθαρο παράδειγμα είναι η επέκταση της **Grupo GEO** η οποία έχει **τριπλασιάσει τα έσοδά της αγοράζοντας γη στα \$10 πέσος το τετραγωνικό μέτρο και πουλώντας το στα \$300 μέχρι και τα \$400 πέσος**.

Αν πριν το Κράτος ήταν ο εγγυητής της εθνικής παραγωγής των αγροτών, τώρα ανοίγει μια μεγάλη αγορά για να δράσει το κεφάλαιο σε διαφορετικούς σχηματισμούς: το βιομηχανικό, το χρηματοπιστωτικό, το εμπορικό, το τραπεζικό, το κτηματομεσιτικό, κλπ.

Το αποτέλεσμα όλης αυτής της διαδικασίας είναι η συγκέντρωση της γης, αρχικά σε μικρούς και μεσαίους κατόχους, αργότερα η τάση δείχνει ότι η γη της μεγαλύτερης αξιοποίησης (φυσικοί πόροι και τουριστική εκμετάλλευση), θα συγκεντρωθεί σε μεγάλα κτήματα, επιχειρήσεις, εταιρείες πολυεθνικές εθνικού ή διεθνούς κεφαλαίου συγχωνεύσεις, συμπράξεις ή και τα δύο.

Έτσι στη μεξικανική ύπαιθρο, έχουμε **μείωση του πληθυσμού** (μετανάστευση στις πόλεις ή το εξωτερικό, κυρίως στις ΗΠΑ) και **ανακατάταξή του** (μετακίνηση των αγροτο-εργατών, κυρίως ιθαγενών που εκδιώχθηκαν από τη γη τους, σε νέα λατιφούντια και την αγροτική βιομηχανία), **καταστροφή της φύσης** (γης, δασών, αέρα, νερού, πανίδας και των κοινοτικών σχέσεων) **και ανοικοδόμηση** (σε εκτάσεις που πριν ήταν αγροτικές) με την κατασκευή γηπέδων γκολφ, εμπορικών κέντρων, ξενοδοχείων και πάρκων αναψυχής).

Όλα κάτω από νέα διαταγή: αυτή, του παγκόσμιου καπιταλιστικού εμπορίου.

Αν δεν κάνω λάθος, αυτό ακριβώς είναι που κάνει ένας κατακτητικός πόλεμος. Δηλαδή, κατακτά, καταστρέφει, μειώνει τον πληθυσμό, ανοικοδομεί, ανακατατάσσει τον πληθυσμό, επαναδιατάσσει.

Μιλάμε για την ύπαιθρο της χώρας μας, στο Μεξικό, αλλά βλέπουμε, ακούγοντας και μαθαίνοντας ότι το ίδιο συμβαίνει και στις 5 ηπείρους. Αυτό είναι που μας επιτρέπει να υπογράψουμε ότι επιχειρείται ένας νέος κατακτητικός πόλεμος σε όλον τον πλανήτη, ένας παγκόσμιος πόλεμος, ο 4^{ος} παγκόσμιος πόλεμος.

Έστω και αν στην ανάλυση έχεις την επιλογή να κοιτάξεις το «δέντρο ή το δάσος», το συμπέρασμα είναι το ίδιο.

Όμως υπάρχει κάτι, σύμφωνα με εμάς τους Ζαπατίστας, που κάνει αυτόν τον πόλεμο λίγο πιο ειδικό. Και αυτό είναι ό,τι προκαλεί στη γη και στο έδαφος, δηλαδή, στη φύση, είναι οριστικό και αμετάκλητο. Δηλαδή ο πλανήτης ολόκληρος καταστρέφεται και δεν έχουμε άλλο μέρος να ζήσουμε, έτσι το ανθρώπινο είδος ολόκληρο είναι το θύμα αυτού του πολέμου.

Γι' αυτό λέμε ότι είναι ένας πόλεμος ενάντια στην ανθρωπότητα.

Η Αντίσταση και η Υπεράσπιση της Γης και του Εδάφους.

Στο δεύτερο μέρος αυτής της συνάντησης, που θα πραγματοποιηθεί στο Σαν Κριστόμπαλ ντε Λας Κάσας, στην Τσιάπας, θα μιλήσουν κάποιοι από τους διοικητές μας, ιθαγενείς Ζαπατίστας, και στην Συνάντηση των Κοινοτήτων των Ζαπατίστας με τους Λαούς του Κόσμου, θα ακουστεί ο λόγος των ανδρών και γυναικών ιθαγενών Ζαπατίστας βάσεων στήριξης του EZLN.

Αυτές και αυτοί θα σας πουν καλύτερα πώς αντιστεκόμαστε και υπερασπιζόμαστε γη και έδαφος στις περιοχές που ζούμε και αγωνιζόμαστε, στα βουνά του νοτιοανατολικού Μεξικού.

Για την ώρα, θα προχωρήσω μόνο στο παρακάτω:

Ένα.- Για εμάς, τους Ζαπατίστας, λαούς ιθαγενείς του Μεξικού, της Αμερικής και του Κόσμου, η γη είναι η μάννα, η ζωή, η μνήμη και η ανάπαυση των προγόνων μας, το σπίτι της κουλτούρας μας και του δικού μας τρόπου ζωής. Η γη είναι η ταυτότητά μας. Σε αυτήν, από αυτήν και για αυτήν είμαστε. Χωρίς αυτήν πεθαίνουμε ακόμα και αν ζούμε.

Δύο.- Η γη για εμάς δεν είναι μόνο το έδαφος που πατάμε, σπέρνουμε και πάνω από όλα μεγαλώνουν τα παιδιά μας. Η γη είναι επίσης ο αέρας, που φυσάει, ανεβαίνει και κατεβαίνει από τα βουνά μας, το νερό με τις πηγές του, ποτάμια, λίμνες ή βροχές που ζωή δίνουν στη σπορά μας, τα δέντρα και τα δάση που καρπούς και σκιά γεννούν, τα πουλιά που χορεύουν στον άνεμο και στα κλαδιά τραγουδούν, τα ζώα που μαζί μας μεγαλώνουν, ζουν και τρέφονται. Η γη είναι όλο αυτό που ζούμε και πεθαίνουμε.

Τρία.- Η γη για εμάς δεν είναι εμπόρευμα, με τον ίδιο τρόπο που δεν είναι εμπορεύματα οι ανθρώπινες υπάρξεις ούτε οι αναμνήσεις ούτε και τα χαιρετίσματα που δίνουμε και παίρνουμε από τους νεκρούς μας. Η γη δεν μας ανήκει, ανήκουμε σε αυτήν. Έχουμε αποδεχθεί να είμαστε οι φρουροί της, να τη φροντίζουμε, να την προστατεύουμε, όπως αυτή μας φρόντισε και προστάτεψε μέσα σε αυτά τα 515 χρόνια του πόνου και της αντίστασης.

Τέταρτο.- Εμείς είμαστε πολεμιστές. Όχι για να νικήσουμε ή να υποτάξουμε το διαφορετικό, στο άλλο μέρος που κατοικεί, στον άλλο τρόπο που έχει. Είμαστε πολεμιστές για να υπερασπιστούμε τη γη, τη μάννα μας, τη ζωή μας. Για εμάς αυτή είναι η τελική μάχη. Αν η γη πεθάνει, πεθαίνουμε και εμείς. Δεν υπάρχει αύριο χωρίς τη γη. Αυτό που θέλει να καταστρέψει τη γη είναι αυτό το σύστημα. Αυτός είναι ο εχθρός για να νικήσουμε. “Καπιταλισμός” ονομάζεται ο εχθρός.

Πέμπτο.- Εμείς σκεφτόμαστε ότι δεν είναι δυνατόν να τα καταφέρουμε σε αυτή τη μάχη αν δεν συντροφευόμαστε σε αυτόν τον αγώνα από άλλους λαούς που είναι, σαν εμάς που είμαστε το χρώμα της γης, αν δεν αγωνιστούμε μαζί με άλλους που άλλα χρώματα, καιρούς και τρόπους έχουν, όμως μας πονούν οι ίδιοι πόνοι. Γι’ αυτό κάναμε λόγο αυτή τη σκέψη στην **Έκτη Διακήρυξη της Ζούγκλας Λακαντόνα**. Γι’ αυτό βαδίζουμε, με την ακοή και την καρδιά ανοιχτή, προς όλες τις γωνιές της χώρας μας. Για να ψάξουμε και να βρούμε αυτούς που λένε ή θέλουν να πουν “**Φτάνει Πια**”, αυτούς που βρήκαν ότι το όνομα του εχθρού τους είναι το ίδιο που σκοτώνει κι εμάς και πονά.

Έκτο.- Εμείς σκεφτόμαστε ότι δεν είναι αρκετό πια μόνο να αντιστεκόμαστε, και να περιμένουμε τη μια ή την άλλη επίθεση του δυνάστη και του χρήματος. Πιστεύουμε ότι η δύναμη που τώρα χρειάζεται για να επιβιώσουμε, είναι επίσης αρκετή για να σταματήσει τις επιθέσεις. **Είναι η ώρα.**

Έβδομο.- Ούτε στο δέντρο ούτε στο δάσος. Εμείς ως Ζαπατίστας που είμαστε, για να καταλάβουμε και να ξέρουμε τι κάνουμε, κοιτάμε προς τα κάτω. Όχι για να φανούμε ταπεινοί, όχι για να παραχωρήσουμε την αξιοπρέπειά μας, αλλά για να διαβάζουμε και να καταλάβουμε αυτό που δεν είναι πουθενά γραμμένο, για αυτό που δεν υπάρχουν λέξεις παρά συναισθήματα, για να βλέπουμε από τη γη τις ρίζες που αντέχουν, εκεί ψηλά, τα αστέρια.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΓΙΑ ΤΟ ΑΤΕΝΚΟ!

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΑΧΑΚΑ!

Ευχαριστώ πολύ.

Εξεγερμένος Υποδιοικητής Μάρκος.
Μεξικό, Ιούλιος του 2007.

*Ο λόγος του Εξεγερμένου Διοικητή Τάτσο
στο στρογγυλό τραπέζι
“Απέναντι στη λεηλασία του καπιταλισμού,
η υπεράσπιση της γης και του εδάφους”
San Cristobal de las Casas, 18 Ιουλίου, του 2007.*

Σύντροφοι και συντρόφισσες. Σε όλες και όλους, που βρισκόμαστε σήμερα σε αυτό το μέρος. Για να συζητήσουμε στην ουσία για τους λαούς μας και τις ιθαγενείς και αγροτικές κοινότητες του Μεξικού και άλλων χωρών του κόσμου.

Στο όνομα των συντρόφων και συντροφισσών μας βάσεων στήριξης, ανδρών και γυναικών, γερόντων, παιδιών και νέων, των στρατιωτικών δυνάμεων των εξεγερμένων, των δυνάμεων των πολιτοφυλακών, των συντρόφων και συντροφισσών διοικητών και των συντρόφων και συντροφισσών με την πολιτική κατεύθυνση του EZLN, από την περιφέρεια και την Παράνομη Ιθαγενική Επαναστατική Επιτροπή και την γενική διοίκηση της επιτροπής της έκτης του EZLN. Κάνοντας χρήση του λόγου με την άδειά σας συντρόφισσες και σύντροφοι εκπρόσωποι των αγροτικών οργανώσεων, ιθαγενών της Βραζιλίας, του Κινήματος των Χωρίς Γη (MST), του αγροτικού κινήματος της Κορέας, του αγροτικού κινήματος της Μαδαγασκάρης, του αγροτικού κινήματος των Ηνωμένων Πολιτειών, του Αγροτικού Δρόμου (**via Campesina**) στην Ευρώπη, Ασία, Αφρική και Αμερική.

Θέλουμε να σας πούμε ότι είναι τιμή μας που σας έχουμε εδώ.

Για να μάθουμε και να πούμε πώς αγωνιζόμαστε, πώς αντιστεκόμαστε στα μέρη από όπου προερχόμαστε, θέλουμε να σας καλωσορίσουμε, αδελφές και αδελφοί. Όλους και όλες που βρισκόμαστε εδώ.

Με την άδειά σας σύντροφοι.

Το θέμα που μου ανατέθηκε να σας μιλήσω είναι για τη γη και το έδαφος.

Για μας τους ιθαγενείς Ζαπατίστας ο αγώνας για τη γη και το έδαφος είναι και ήταν πολύ σπουδαίος, γιατί είναι η βασική αρχή του λαού μας, εκεί όπου ζούμε εδώ και 515 χρόνια.

Ο αγώνας για τη γη και το έδαφος, είναι απαραίτητος και γι' αυτό από την ένοπλη εξέγερση του 1910, με επικεφαλής τον στρατηγό **Εμιλιάνο Ζαπάτα**, απελευθερωτή διοικητή του νότου, δόθηκε αγώνας στη βάση της υπεράσπισης της μητέρας γης και του εδάφους. Από τότε πηγαίνουμε βαδίζοντας σε αυτό τον δρόμο του αγώνα για τη γη μας, γι' αυτό δεν κουραζόμαστε ποτέ να αγωνιζόμαστε για τη μητέρα γη, γιατί **η γη είναι εκείνου που την δουλεύει.**

Οι ιθαγενείς λαοί και αγρότες, έχουμε ιστορικά τις ρίζες μας σε αυτά τα εδάφη, συνδεόμαστε με αυτές, διαμέσου της μάνας γης. Εκεί παράγουμε την τροφή για να ζήσουμε, εκεί γεννιόμαστε, εκεί μεγαλώνουμε, σε αυτήν πολλαπλασιαζόμαστε και συζούμε, με τα βουνά, τα ποτάμια, τον αέρα, με τη ζωή της ίδιας της φύσης, τις

θάλασσες, τις πηγές, έτσι καθώς βρίσκονται σε ζωή πάνω σε αυτήν όλες οι υπάρξεις με δικαίωμα στη ζωή, καθώς και οι πόροι του υπεδάφους.

Εμείς οι ιθαγενείς, αγρότες, φροντίζουμε και αγαπάμε τη μητέρα γη και το δείχνουμε για αιώνες.

Ποτέ στην ιστορία της ανθρωπότητας, οι ιθαγενείς λαοί, αγρότες, δεν δημιουργήσαμε καμία βλάβη στη μάνα γη, ποτέ.

Δουλεύουμε τη γη για να τραφούμε, αλλά τη φροντίζουμε.

Εμείς οι ιθαγενείς και αγρότες, ποτέ δεν έχουμε εκμεταλλευτεί χίλια ή εκατομμύρια κυβικά μέτρα για να τα πουλήσουμε σαν να ήταν εμπορεύματα με ανταλλαγή χρημάτων.

Αντίθετα οι καπιταλιστές του Μεξικού και άλλων χωρών, είναι για να καταστρέφουν και θα καταφέρουν να αφήσουν φτώχη τη μάνα γη αν τους αφήσουμε.

Θα καταστρέψουν αυτό που φροντίζουμε εδώ και αιώνες, θα καταστρέψουν αρχαίες αξίες και ξέρουμε ότι εξαρτόμαστε από αυτήν, είναι η ζωή μας, χωρίς αυτήν δεν θα μπορούσαμε να ζήσουμε.

Γι' αυτό εμείς άντρες και γυναίκες Ζαπατίστας λέμε ότι η γη είναι δική μας, μας ανήκει, για αιώνες, εκεί γεννήθηκαν οι προπαπούδες μας και εκεί πέθαναν, εκεί είναι τα κόκαλά τους, η ιστορία τους και η μνήμη.

Γι' αυτό οι ιθαγενείς λαοί Ζαπατίστας, είμαστε ευχαριστημένοι από τους συντρόφους και τις συντρόφισσες που έφτιαξαν την αγαπημένη μας οργάνωση στην οποία ανήκουμε όλα τα χωριά και οι κοινότητες των Ζαπατίστας.

Έχουμε μεγάλη επιθυμία να δουλέψουμε, να οργανωθούμε και να αγωνιστούμε, ήδη βρίσκονται περισσότεροι σύντροφοι του κάμπου και της πόλης στην **ΑΛΛΗ ΚΑΜΠΑΝΙΑ** και στην **ΔΙΕΘΝΗ ΕΚΤΗ** από όλο τον κόσμο.

Θέλουμε να σας πούμε ότι χάρη στο κίνημα που φτιάχνουμε, έχουμε ανακαλύψει, ότι σε όλα τα μέρη του Μεξικού και του κόσμου, υποφέρουμε τα ίδια και έχουμε τα ίδια φαινόμενα λεηλασίας, που οφείλονται στον καπιταλισμό και τον νεοφιλελευθερισμό, θέλουν να μας επιβάλουν την κυριαρχία τους να είμαστε σκλάβοι στα ίδια, τα δικά μας εδάφη και κάτω από τον ίδιο ουρανό.

Γι αυτό σας ρωτάμε: Θα τους αφήσουμε να εφαρμόσουν ελεύθερα τα σχέδιά τους για την εξόντωση των λαών μας; Και αν το αφήσουμε που θα σταματήσουν; Και πώς θα είναι η ζωή εκεί που θα μας φτάσουν;

Εμείς σκεφτόμαστε ότι κανείς δεν θα μας απαντήσει, η απάντηση θα έρθει από εμάς τους ίδιους.

Αυτοί οι ληστές, μοχθηροί και βάρβαροι, θα φέρουν το σχέδιο εξόντωσης, ενάντια στους λαούς μας, αυτόχθονες αυτής της γης και εδάφους.

Αν απαντήσουμε σωστά στις ερωτήσεις, τότε είναι καιρός να ξέρουμε τι κάνουμε από τώρα.

Σήμερα περισσότερο από ποτέ πρέπει να κάνουμε πραγματικότητα και όλοι και όλες να πούμε **ΦΤΑΝΕΙ ΠΙΑ!** Για τόσο κακό που έκαναν ενάντια στους λαούς μας, στο Μεξικό και στον κόσμο.

Μαζί πρέπει να αγωνιστούμε, ενωμένοι σε μια μόνο λέξη.

Γιατί έτσι μας ανάγκασαν εμάς τους Ζαπατίστας, έχοντας ως μοναδικό δρόμο, να εξεγερθούμε ένοπλα ένα ξημέρωμα της 1ης Γενάρη του 1994, ενάντια σε αυτές τις κακές κυβερνήσεις και τους γαιοκτήμονες, τον ομοσπονδιακό στρατό και τις άλλες αστυνομικές δυνάμεις.

Στις συνθήκες πριν το 94, οι ιθαγενείς Ζαπατίστας ήταν χωρίς δικαίωμα στην ελευθερία, χωρίς δικαίωμα στη δημοκρατία ούτε και στη δικαιοσύνη. **Για 5 αιώνες, υποφέραμε όλες τις αδικίες, από τους μεγάλους γαιοκτήμονες.**

Εκτός από τις αδικίες, **μας κρατούσαν χωρισμένους, χωρίς δικαίωμα να ενωθούμε για να οργανωθούμε.** Στόχος ήταν να μας διασκορπίζουν, για να μας ελέγχουν, χωρίς να μας αφήνουν να ζούμε σε μια κοινότητα, αλλά στο αγρόκτημα του αφέντη, που μας κρατούσε χωρίς κανένα δικαίωμα να δουλεύουμε για τις δικές μας οικογένειες.

Τότε για να μη σηκώσουμε κεφάλι έδιναν στους ιθαγενείς σκληρές δουλειές, από τις 6 το πρωί μέχρι τις 6 το απόγευμα, με έναν αξιοθρήνητο μισθό των 2 πέσος.

Με αυτό τον τρόπο, με τις σκληρές δουλειές οι ιθαγενείς ήταν σε πλήρη υποταγή κάτω από τις διαταγές των αφεντικών που στόχο είχαν τα τεράστια κέρδη τους και την υλική τους ανάπτυξη: από τους βοσκότοπους, τα λιβάδια, τους φράχτες, τους ορνιθώνες, τις φυτείες καλαμποκιού των αφεντικών, στο σπίτι των αφεντικών, τη διατήρηση των σπιτιών τους και των ζώων τους, σκυλιά, κότες, άλογα και γουρούνια.

Όλες αυτές τις δουλειές κάναμε οι ιθαγενείς με ταπεινότητα και με αυτόν τον τρόπο οι μεγάλοι γαιοκτήμονες κατάφεραν να είναι ιδιοκτήτες μεγάλων εκτάσεων γης, παίρνοντας στην ιδιοκτησία τους και τον φυσικό πλούτο, όπως το νερό, την υπέροχη ξυλεία και κοινοτική γη, ποτάμια, πηγές και λίμνες. Έτσι πρακτικά έλεγχαν μια περιοχή, εις βάρος των ιθαγενών που ζούσαμε εκεί μέσα σε παράγκες στα αγροκτήματα. **Μέχρι πρόσφατα, οι ιθαγενείς ζούσαν σε παράγκες και οι συνθήκες ζωής τους ήταν η ακραία φτώχεια.** Δεν υπήρχαν συνθήκες υγείας και πεθαίναμε από ασθένειες θεραπεύσιμες, δεν υπήρχε εκπαίδευση, η πλειονότητα των λαών, δεν ήξεραν να διαβάζουν και να γράφουν.

Δεν υπήρχαν δρόμοι για να πας σε μια πόλη. Να πας και να γυρίσεις έφτανε τις 9 μέρες, και αν ήταν για φάρμακα, ίσως και να μην έβρισκες ζωντανό τον άρρωστο.

Ενώ οι ιδιοκτήτες των αγροκτημάτων έκοβαν, χιλιάδες κυβικά ξύλου, από τον κύριο Belisario Domínguez, **κυβερνούσαν και διοικούσαν μεγάλες εκτάσεις γης** που μετά

πέρασαν στα χέρια του κυρίου Matías Castellanos και έτσι **πέρασαν από τους πατεράδες στους γιούς**, με την εκμετάλλευση χιλιάδων δέντρων. Πηγαίνοντας προς το καρακόλ της Realidad, από το Las Margaritas, πριν το εχίδο Chiapas και μέχρι να φτάσεις στο εχίδο Nuevo Momon, όλη αυτή τη φυτεία καλαμιών, την εκμεταλλεύτηκαν τρεις φορές μεταξύ τους οι Absalon Castellano Domínguez και Ernesto Castellanos, μέχρι τα τέλη του 1987.

Αυτά έκαναν και όπως τη γη αυτής της φυτείας, πούλησαν αυτές τις εκτάσεις, για μεγάλες ποσότητες χρημάτων. **Στηριγμένοι από τις κακές κυβερνήσεις, διαμέσου των τραπεζών.**

Πιο κει κοντά στη Realidad, έκαναν το ίδιο στο αγρόκτημα La Petema ιδιοκτησίας του κυρίου José Villatoro που μετά πέρασε στα χέρια του κυρίου Antonio Villatoro, και μετά πουλήθηκε στον κύριο Efrén, προερχόμενο από τα βόρεια της χώρας.

Αυτά έκαναν σε αυτή τη γη και ήταν μεγάλες εκτάσεις γης που είχαν αυτοί οι γαιοκτήμονες, όπως τα αγροκτήματα Las Delicias και το El Rosario, san José, nuevo México, El Edén, La Victoria, El Recreo, Campo Grande, San Lorenzo, San Antonio, Santa Rita, Santa Isabel.

Όλα αυτά τα αγροκτήματα ήταν 3 χιλιάδες εκτάρια περίπου το καθένα, μόνο για να σκεφτείτε τις μεγάλες εκτάσεις που αυτοί οι κύριοι κατείχαν, για παράδειγμα το αγρόκτημα San Quintín των κυρίων Bulmes στην πραγματικότητα **καταλάμβανε 10 κοινότητες ιθαγενών, αυτό για να φανταστείτε τις εκτάσεις που κατείχαν.**

Γι' αυτό κατέστρεψαν κόβοντας χιλιάδες δέντρα για χιλιάδες κυβικά ξύλου που χωρίς καμιά αμφιβολία έφτασαν στα χέρια των μεγάλων επιχειρήσεων, ντόπιων και ξένων.

Αυτοί οι κύριοι μεταμφιεσμένοι σε ιδιοκτήτες δασικών εκτάσεων και φυσικών πόρων μας ληλάτησαν με παραπλανητικό τρόπο, χρησιμοποιώντας τα τεχνάσματά τους για να νομιμοποιήσουν τη ληλασία που μας έκαναν σε συνεργασία με τα θεσμικά όργανα και τους κακούς κυβερνήτες.

Εκείνη την εποχή, τον ίδιο καιρό, έφτασε επίσης η μεγάλη εταιρία, γνωστή ως κυνηγοί, που ασχολήθηκε με την κοπή πολύτιμης ξυλείας, όπως είναι ο κέδρος και το μαόνι.

Έτσι εκμεταλλεύτηκαν τον πλούτο του εδάφους μας.

Οι εκμεταλλευτές που έφτασαν σε αυτή τη γη είναι ξένοι γιατί είναι κληρονόμοι και **γιοί κατακτητών όπως ήταν ο Χριστόφορος Κολόμβος και ο Ερνάν Κορτές .**

Επίσης έφτασε και άλλη εταιρία παραγωγής τσίχλας που εκμεταλλεύτηκε και κατέστρεψε την οικολογία μας και ασχολήθηκε με την παραγωγή ρετσινιού ενός δέντρου γνωστού ως **chicle**, και ότι μάζευαν το έστελναν στο αφεντικό της εταιρίας.

Χρησιμοποιούσαν τους ιθαγενείς και τους αγρότες γι' αυτή τη δουλειά χωρίς να ενδιαφέρονται για τους κινδύνους που υπήρχαν εκθέτοντάς τους σε αρρώστιες που τότε

λίγο γνωρίζαμε, όπως για παράδειγμα το τσίμπημα της μύγας του δέντρου chicle που ήταν αρρώστια ανίατη.

Όλοι αυτοί οι κύριοι που αναφέραμε με την καταστροφική τους δράση στους φυσικούς πόρους, είναι για εμάς περιβόητοι κλέφτες που λεηλατούν, εκμεταλλευτές των εργατών, κάνουν διακρίσεις, διώξεις, είναι καταχραστές.

Το έγκλημα αυτών των κυρίων, είναι πολύ βαρύ απέναντι στους ιθαγενείς του Μεξικού και μπορούμε να πούμε ότι είναι εγκληματίες και ενάντια στη μητέρα μας γη.

Ποτέ αυτή η γη δεν δόθηκε σε χέρια ιθαγενών και αγροτών.

Εκείνα τα χρόνια δίνονταν πολλοί ειρηνικοί αγώνες για να διαχειριστούμε τη γη και οι απαντήσεις ήταν: οι δολοφονίες, οι φυλακίσεις, οι διώξεις, οι εξαφανίσεις και οι απειλές.

Βλέποντας ότι μας ξέχασαν οι κακές κυβερνήσεις, όλες οι αγροτικές οργανώσεις διαλύθηκαν, κάθε οργάνωση τότε επέμενε σε αυτό που πρότεινε και όπως πάντα βαδίζαμε χωριστά.

Πρέπει να πούμε ότι ο μόνος που πονούσε με όλες αυτές τις αδικίες ήταν η επισκοπή του san Cristóbal de las Casas Chiapas, με επικεφαλής τότε τον σεβάσμιο επίσκοπο **Ruiz García**, οι ιερείς, οι μητέρες και οι αδελφοί και αδελφές που δούλευαν στην εκκλησία ως πολίτες που λέμε εμείς, όμως ο πόνος δεν θεραπευόταν και γινόταν μεγαλύτερος.

Από όλα αυτά κάτι βγήκε.

Ευχαριστώ για όλα.

Δίνω τον λόγο στον σύντροφο Εξεγερμένο αντισυνταγματάρχη Moisés.

Η γη που βρίσκονται τώρα οι σύντροφοι είναι, ιδιοκτησία των ίδιων, την ανακτήσαμε. Ανακαλύψαμε ότι το να καταστρέψεις τους καπιταλιστές, είναι να είμαστε αφεντικά αυτού που δουλεύουμε, γιατί έτσι λειτουργεί ο καπιταλισμός. Δουλεύεις στα μεγάλα αγροκτήματα, στα εργοστάσια και το κέρδος δεν είναι για τον εργαζόμενο λαό. Στη δική μας πραγματικότητα ανακαλύπτουμε όλο και περισσότερο τον τρόπο του πώς να επιτεθείς στο καπιταλιστικό σύστημα.

Όπως θα δείτε αυτές τις μέρες, σε αυτή τη δεύτερη συνάντηση των Ζαπατιστικών κοινοτήτων με τους λαούς του κόσμου θα καταλάβετε πολλά από τους συντρόφους και τις συντρόφισσες που θα σας μιλήσουν για τις εμπειρίες τους, γιατί **τώρα είναι στα χέρια τους το μέσο παραγωγής τους, Η ΓΗ**. Είναι η βάση της ζωής τους, καθώς επίσης γίνεται αντιληπτό ότι ο καπιταλισμός είναι η βάση των εκμεταλλευτών στα μέσα παραγωγής.

Τώρα οι σύντροφοι και οι συντρόφισσες των ζαπατιστικών κοινοτήτων που είναι αφεντικά του μέσου παραγωγής που δουλεύουν, της γης, ήδη έχτισαν άλλες δομές για τον ίδιο τον λαό, όπως: αυτόνομα ζαπατιστικά σχολεία, ζαπατιστικές κλινικές, καταστήματα αγοράς και πώλησης της παραγωγής.

Οι σύντροφοι και οι συντρόφισσες των ζαπατιστικών κοινοτήτων, **όταν πήραν στα χέρια τους αυτό το μέσο παραγωγής δηλαδή τη γη, άρχισαν να τη δουλεύουν με τρόπο κοινοτικό, τοπικό, περιφερειακό, δημοτικό, δηλαδή σε συλλογικό επίπεδο, κοινωνικό, συνεταιριστικό.**

Αυτό το κατάφεραν, χάρη στην ανάκτηση, την κατάληψη της γης, χωρίς αυτήν, δεν θα ήταν όπως είμαστε τώρα. Είναι ξεκάθαρο για τους και τις Ζαπατίστας, ότι η βάση, για να επιτεθούμε στον καπιταλισμό, ήταν η ώρα που γίναμε αφεντικά αυτής της γης, ως δικό μας μέσο παραγωγής, αν και λείπουν πολλά ακόμα να κάνουμε. Όμως ξέρουμε πια προς τα που είναι ο δρόμος μας.

Όταν έρθουν από το καρακόλ της Ρεαλιδάδ, οι συντρόφισσες και οι σύντροφοι θα σας μιλήσουν για: **Εμπόριο**. Γιατί το σκέφτηκαν αυτό; Γιατί ο καπιταλισμός αγοράζει φτηνά και μας πουλάει πολύ ακριβά και είναι μεσάζοντες. Είπαμε να οργανώσουμε μερικά καταστήματα για να αγοράζουμε με καλή τιμή, την ίδια που πουλάμε, για όλους τους Ζαπατίστας και μη Ζαπατίστας.

Επίσης συνειδητοποιήσαμε, ότι με αυτό που πουλάμε δεν μας φτάνει, για να αγοράσουμε ιατρική που είναι τόσο ακριβή κι έτσι σκεφτήκαμε να φτιάξουμε δημοτικές κλινικές και κατάρτιση για **λειτουργούς υγείας** (promotores de salud). Συνειδητοποιήσαμε επίσης ότι οι πρόγονοί μας, δεν χρησιμοποιούσαν χάπια, κάψουλες, αμπούλες και μπορούσαν να επιβιώσουν, τότε αρχίσαμε να διασώζουμε τη σοφία από τις γριούλες και τους γεροντάκους μας για τα **φαρμακευτικά φυτά, τις μαμές και τους μαιευτήρες**, τις και τους **χειροπράκτες** (hueseras y hueseros). **Και τώρα** πια που συνειδητοποίησαν ότι με τα φαρμακευτικά φυτά, δεν καταπολεμούνται οι πιο βαριές ασθένειες σκέφτονται περισσότερο **με ποιον τρόπο να ενισχύσουν τις κλινικές και το νοσοκομείο** που υπάρχει εκεί, με περισσότερους λειτουργούς υγείας.

Άλλο πρόβλημα, συνειδητοποιήσαμε ότι για να καταρτιστείς χρειάζεται να ξέρεις να διαβάζεις και να γράφεις. Τότε λοιπόν να δημιουργήσουμε **λειτουργούς εκπαίδευσης** (promotores de educación) και στον ίδιο χρόνο εκπαιδευτές. Πριν υπήρχαν σχολεία αλλά δεν δίδασκαν για το καλό και δεν λειτουργούσαν, τώρα ναι λειτουργούν.

Και τόσα άλλα ακόμα που θα σας πουν οι ίδιοι οι σύντροφοι και συντρόφισσες όταν θα έρθετε στα καρακόλ μας.

Δεν υπήρχε τίποτα από όλα αυτά πριν, όταν όμως συνειδητοποιήσαμε ότι **αποκτήσαμε τη γη που πριν ήταν των πλουσίων και της κακιάς κυβέρνησης**, σκεφτήκαμε ότι **επίσης μπορούμε να αποκτήσουμε και άλλα που μας λείπουν**, έτσι καθώς αρχίσαμε να δουλεύουμε τη γη, που τώρα σας μιλώ. **Φαίνεται να είναι εύκολο, αλλά πόσο σκληρά πρέπει να εργαστούμε και να το οργανώσουμε, όμως μπορεί να**

γίνει, εδώ είναι το παράδειγμα που δεν υπήρχε πριν όπως υπάρχει τώρα και βρίσκεται εκεί στην πράξη με όσα πραγματοποιούνται.

Έτσι για να προχωρήσουμε σύντροφοι και συντρόφισσές, εσείς που ήδη ξέρετε λίγο περισσότερο να διαβάζετε και να γράφετε και να μιλάτε ισπανικά για να καταλαβαίνουμε την κατάστασή μας, εκεί που μας κατατάσσει το καπιταλιστικό σύστημα.

Όλα αυτά και όσα είναι να κάνουμε καλώς ή κακώς, τώρα πια είμαστε εμείς που τα αποφασίζουμε, δεν είναι τα αφεντικά, **εμείς κυβερνάμε τη φρεγάδα, αυτή είναι η διαφορά** που υπάρχει και αυτό με τη σειρά του, έδωσε τη δύναμη στις αυτόνομες κυβερνήσεις από τους συντρόφους και τις συντρόφισσες. **Αν δεν είχαμε πάρει στα χέρια μας αυτό το μέσο παραγωγής που είναι η γη, δεν θα λειτουργούσαν οι αυτόνομοι δήμοι, θα έμεναν μόνο στα λόγια.**

Αυτή είναι η αλλαγή που θέλουμε σε αυτή τη χώρα που λέγεται Μεξικό. **Αυτόν τον τρόπο βλέπουμε για να προσβάλουμε τον καπιταλισμό.** Πρέπει να πάρουμε στα χέρια μας τα μέσα παραγωγής, να περάσουν στα χέρια αυτού που τα δουλεύει και αυτοί, αυτές, εργαζόμενες και εργαζόμενοι, αποφασίζουν πώς θα τα δουλέψουν και η ωφέλεια να ανήκει στον εργαζόμενο λαό.

Όλα αυτά μας φέρνουν στο νου την ώρα που πήραμε τη γη από τα κακά αφεντικά, τους μεγάλους γαιοκτήμονες. Το κάναμε, με τον αγώνα μας τη 1^η Γενάρη του 94, την ιστορία ήδη τη γνωρίζετε.

Πιστεύουμε ότι είναι ξεκάθαρο, ότι **για να πας ενάντια στον καπιταλισμό, πρέπει να πάρεις τα μέσα παραγωγής, γη και εργοστάσια να περάσουν στα χέρια του λαού, να είναι ιδιοκτησία του λαού, για να εξολοθρευτούν οι εκμεταλλευτές, τα αφεντικά, ο καπιταλιστής.**

Με τον αγώνα και την πράξη στη δουλειά στον κάμπο, οι σύντροφοι και οι συντρόφισσες στις ζαπατιστικές κοινότητες, έχουμε αυτή την άποψη για το πώς πρέπει να είναι όσοι πάνε κόντρα στον καπιταλισμό. **Καταλαμβάνεις, αφαιρείς, ανακτάς τα μέσα παραγωγής, οργανώνεις για να αποφασίζεις και να ασκείς διακυβέρνηση με την άποψη αυτή, αν δεν το κάνουμε αυτό θα βασιλέψει ο νεοφιλελευθερισμός στο Μεξικό και τον κόσμο.**

Σκεφτόμαστε και πιστεύουμε ότι ενωμένοι με τους εργάτες του κάμπου και της πόλης και οργανωμένοι κάτω από την ιδέα ότι ο λαός είναι αυτός που διατάζει και παίρνει στα χέρια του τα μέσα παραγωγής, αυτή είναι η διέξοδος που έχουμε, απέναντι σε αυτόν τον άγριο καπιταλισμό που σήμερα βασιλεύει.

Αυτό είναι ένα από τα χαρακτηριστικά της οργάνωσής μας του EZLN και ένα από τα πιο σπουδαία σημεία της Έκτης Διακήρυξης της ζούγκλας Λακαντόνα, που είναι οδηγός στο βήμα μας στην Άλλη Καμπάνια και την Διεθνή Έκτη: ο αντικαπιταλισμός.

Δίνω τον λόγο στον SuP M

Ερωτήσεις και απαντήσεις σαν μονοπάτια.

(Μπροστά από ένα κουτάκι αναψυκτικού).

Ο Sup παίρνει ένα κουτάκι γνωστού αναψυκτικού τύπου cola, από τον αντισυνταγματάρχη Μοϊσές με βγαλμένη την ετικέτα της μάρκας. Ο Sup βάζει το κουτάκι μπροστά του και εξηγεί:

“Αυτό είναι ένα κουτάκι γνωστού αναψυκτικού τύπου cola από το οποίο έχει αφαιρεθεί αυτό που το ταυτοποιεί διαφημιστικά. Στις αρχές αυτής της χρονιάς, στην Πρώτη συνάντηση των Ζαπατιστικών Κοινοτήτων με τους Λαούς του Κόσμου, στο Οβεντίκ, Τσιάπας, ένας από τους συμμετέχοντες παρενέβη και έβαλε πάνω στο τραπέζι, με θεατρική χειρονομία, μια σειρά από συσκευασίες της εν λόγω μάρκας και επέπληξε τους Ζαπατίστας ότι αυτά τα προϊόντα πουλήθηκαν σε καρακόλ, λέγοντας ότι αυτό σημαίνει ότι ήταν ασυνεπείς. Όσοι έρχονταν απ’ έξω το χειροκρότησαν άγρια. Οι σύντροφοι κρατήθηκαν σιωπηλοί, μετά από όλο αυτό, υπήρχαν άνθρωποι καλεσμένοι να μιλήσουν, πέρα από το να λένε ανοησίες. Αυτοί που χειροκρότησαν, δεν ρώτησαν τον αυθόρμητο δικαστή, κριτή και δήμιο, τι μάρκα παπουτσιών και ρούχων χρησιμοποιούσε, ούτε πού ή πώς είχε αποκτήσει το νέο και ακριβό αμάξι ιδιοκτησίας του με το οποίο έφτασε για να δικάσει και να καταδικάσει, διαμέσου των συσκευασιών, τη διαδικασία του αγώνα των Ζαπατίστας. Τον χειροκρότησαν και αυτός είχε τα δευτερόλεπτα της δόξας του, που ανέβηκε ύστερα στους επιτραπέζιους υπολογιστές των ομοίων τους και πελατών τους.

Η σιωπή των εκπροσώπων μας ήταν μια χειρονομία ευγένειας, δεν σήμανε ούτε σημαίνει ότι συμφωνούν με αυτό που είπε αυτό το άτομο. Τώρα θα σας πω, με λόγια, αυτό που είπε η σιωπή των επικεφαλής συντροφισσών και συντρόφων, των αυτόνομων αρχών και συντονιστών διαφόρων προσπαθειών οι οποίοι εξεγέρθηκαν στο έδαφος των Ζαπατίστας.

Μπροστά σε αυτό το κουτάκι αναψυκτικού μπορεί να υπάρχουν διάφορες θέσεις. Μια είναι αυτή που υποστηρίζει ο δικαστής που μας επισκέφθηκε σε εκείνη την περίπτωση και τόσο ενθουσιασμό και αποδοχή ξυπνά σε ένα κομμάτι της κοινωνίας και εκείνους που πλησιάζουν τις κοινότητες. Είναι **η θέση της αντικαπιταλιστικής κατανάλωσης**. Συνίσταται στο να επιτίθεται στον καπιταλισμό στην κατανάλωση, δηλαδή στο να μην καταναλώνεις συγκεκριμένα προϊόντα. Μια θέση αξιόλογη, σεβαστή και, πάνω από όλα, υγιής.

Υπάρχει άλλος τρόπος αντικαπιταλισμού, που επιτίθεται στη σφαίρα της κυκλοφορίας. Δηλαδή, δεν αγοράζονται τα προϊόντα από μεγάλες εμπορικές κοινοπραξίες, αλλά προωθείται και ενθαρρύνεται το μικρό και μεσαίο εμπόριο, οι λαϊκές αγορές, οι συνεταιρισμοί και οι κολεκτίβες. Μια θέση επίσης αξιόλογη, συνεπής, σεβαστή που επιπλέον, όχι μόνο επιτίθεται στο μεγάλο κεφάλαιο, αλλά ωφελεί και αυτούς που βρίσκονται σε μειονεκτική θέση.

Από την πλευρά μας, ο ζαπατίστας ή η ζαπατίστα πίνει αυτό το κουτάκι αναψυκτικού και αρχίζει να του κάνει ερωτήσεις. Ξέρω ότι οι ζαπατίστας σίγουρα έχουμε τη φήμη των σχιζοφρενών. Για παράδειγμα αν και μιλάμε ατομικά, δεν χρησιμοποιούμε το “εγώ, μου, εμένα, με εμένα”, αλλά χρησιμοποιούμε το πρώτο πρόσωπο πληθυντικού: “εμείς”. Όμως εδώ δεν επιχείρησε κανείς να φτάσει στο σημείο να ανοίξει έναν διάλογο με ένα κουτάκι αναψυκτικού, αλλά κάτι πιο απλό. Προσπαθεί να ρωτήσει το κουτάκι ποιος το παράγει και ποιος το μεταφέρει.

Δεδομένου ότι το κουτάκι κρατά μια επίμονη σιωπή, ο ζαπατίστας απαντάει ο ίδιος (άλλο σημάδι σχιζοφρένειας θα πούν κάποιοι/ες).

Το κουτάκι, απαντάει ο ζαπατίστας, το παρήγαγε ένας εργάτης ή μια εργάτρια, σε ένα εργοστάσιο που είναι ιδιοκτησία ενός αφεντικού, και το μετέφερε ένας υπάλληλος, ένας “**σωφέρ**” θα έλεγαν οι σύντροφοι της Ρεαλιδάδ που θυμήθηκαν το ανέκδοτο που διηγήθηκε ο εξεγερμένος αντισυνταγματάρχης Μοϊσές σε εκείνη την περίπτωση, σε ένα καμión που είναι ιδιοκτησία του ίδιου αφεντικού. Και τότε αυτή η εργάτρια, αυτός ο εργάτης ή υπάλληλος, παίρνει έναν μισθό που όμως δεν είναι όλα τα λεφτά που βγαίνουν από το κουτάκι του αναψυκτικού. Την ώρα της παραγωγής αυτού του κουτιού, ο εργάτης ή η εργάτρια είναι εκμεταλλεζόμενοι από ένα αφεντικό, που κλέβει τη δουλειά τους και τους δίνει μόνο ένα μικρό μέρος για να προσπαθήσουν να επιβιώσουν.

Τι θα συνέβαινε ρωτά ο ζαπατίστας, αν δεν υπήρχε αφεντικό, αν το εργοστάσιο όπου παράγονται τα αναψυκτικά και το καμión μεταφοράς ήταν ιδιοκτησία των εργατών και των εργατριών, έτσι όπως οι ζαπατίστας είμαστε αφεντικά της γης που δουλεύουμε; Η ζαπατίστα απαντά: “Οι εργαζόμενοι όχι μόνο θα είχαν μεγαλύτερη πληρωμή και θα ζούσαν καλύτερα, καθώς επίσης θα ήταν και αφεντικά της ζωής τους και θα άρχιζαν να συμβαίνουν πολλά πράγματα σε αυτούς, **το πρόβλημα** θα ήταν πολύ μεγάλο όμως θα ήταν άλλου τύπου πρόβλημα, πολύ μεγαλύτερο, πιο δημοκρατικό, πιο ελεύθερο, πιο δίκαιο”.

Ο ζαπατίστας και η ζαπατίστα πήραν τότε μια απόφαση, και αυτή είναι να προσπαθήσουν να ενωθούν με αυτή την εργάτρια, με αυτόν τον υπάλληλο, για να οργανωθούν και, μαζί, να παλέψουν να πάρουν από τα αφεντικά την ιδιοκτησία των μέσων παραγωγής, δηλαδή της παραγωγής των αναψυκτικών ή του ρεύματος ή των αυτοκινήτων ή των ρούχων ή των παπουτσιών ή όλων.

Για να το κάνουν αυτό, οι ζαπατίστας έβγαλαν προς τα έξω τη σκέψη τους στην Έκτη Διακήρυξη της Ζούγκλας Λακαντόνα και λένε καθαρά: **το πρόβλημα του καπιταλισμού** είναι ότι κάποιοι λίγοι είναι αφεντικά όλων και οι πολλοί είναι αφεντικά του τίποτα, και αυτό πρέπει να αλλάξει, πρέπει να σκεφτούμε, να ανατραπεί, “**να αναποδογουρίσει**”.

Δηλαδή ότι **οι ζαπατίστας αποφασίζουν να είναι αντικαπιταλιστές επιτιθέμενοι στην ιδιοκτησία των μέσων παραγωγής.** Αυτό το άτομο που δίκασε και καταδίκασε, αυτοί που το χειροκρότησαν, κάποιες και κάποιοι που μας κοιτούν, ακούν και

διαβάζουν, σκέφτονται ότι ο δικός μας αντικαπιταλισμός δεν είναι συνεπής, ότι ο δικός τους είναι καλύτερος και πιο ορατός, πιο άμεσος και, πάνω από όλα, πασιφανής την ώρα που μιλάνε για συνέπεια.

Εμείς το μόνο που λέμε είναι ότι ο δικός μας αντικαπιταλισμός είναι πιο σεμνός: είναι αυτός που στοχεύει στην ίδια την καρδιά του συστήματος. Θα μπορούσαν να αλλάξουν οι συνήθειες κατανάλωσης μιας κοινωνίας, ή οι τρόποι και τα μέσα για να κυκλοφορούν τα εμπορεύματα, αλλά αν δεν αλλάξει η ιδιοκτησία των μέσων παραγωγής, αν δεν εξαφανιστεί η εκμετάλλευση της εργασίας, ο καπιταλισμός θα συνεχίσει να ζει και να δρα.

Αλλά ακόμα κι έτσι δεν αρκεί.

Πριν κάποια χρόνια, πριν τους επαναστατικούς νόμους και την έναρξη του πολέμου μας, σε πολύ απομακρυσμένες κοινότητες της ζούγκλας Λακαντόνα, είχαν μια μέθοδο να παράγουν αλκοολούχα ποτά. Με τη ζύμωση από καλάμι ή καλαμπόκι ή μπανάνα είναι δυνατή η παραγωγή ποτού (ή “*posh*”, όπως την ονομάζουν αστεειeuόμενοι οι σύντροφοι και οι συντρόφισσες). Έτσι χωρίς την εκμετάλλευση εργατικής δύναμης (το έκαναν στο χωράφι του καλαμποκιού τους ή στις μπαναλιές τους ή στους καλαμιώνες τους), χωρίς να καταναλώνουν προϊόντα πολυεθνικών χωρίς να πλουτίζουν τους τραπεζικούς λογαριασμούς των ιδιοκτητών των μεγαλομάγαζων, οι ιθαγενείς μεθούσαν, οι γυναίκες έτρωγαν ξύλο και βιάζονταν, τα παιδιά κακοποιούνταν. Ήταν ένας αλκοολισμός αντικαπιταλιστικός όπως και να το δεις, αλλά ήταν και είναι ένα έγκλημα.

Πριν την εξέγερση αλλά οπωσδήποτε με τον ερχομό της, **οι συντρόφισσες ζαπατίστας μείωσαν πολύ τον αλκοολισμό, καπιταλιστικό ή αντικαπιταλιστικό, στις εξεγερμένες ζώνες με την οργανωμένη δύναμή τους**, και την συνεχή και μόνιμη ευαισθητοποίηση των κοινοτήτων μας.

Αν και η υλική βάση του καπιταλισμού είναι η ιδιωτική ιδιοκτησία των μέσων παραγωγής, η κυκλοφορία και η κατανάλωση, έχει ήδη μια λογική που διαπερνά κάθε γωνιά της κοινωνίας και πρέπει να καταπολεμηθεί παντού.

Έτσι όπως πολλά πράγματα άλλαξαν ή έχουν αρχίσει να αλλάζουν στα ζαπατιστικά εδάφη, και είναι άλλα τόσα που μένει να μετασηματιστούν, έτσι είναι και η κοινωνία που χτίζουμε. Όλες οι προσπάθειες αντικαπιταλισμού που πραγματοποιούνται είναι σεβαστές και έχουν τη σημασία τους, έτσι όπως είναι και με όλους τους αγώνες, μεγάλους ή μικρούς, που γίνονται ή θα γίνουν για να φτιάξουμε μια χώρα όπου δεν θα είναι πια πόνος ή ντροπή να είσαι ιθαγενής, μικρός ή μικρή, ή νέος, γέροντας ή γερόντισσα, διαφορετικός στη σεξουαλικότητα ή να είσαι οποιαδήποτε από όλες τις διαφορετικότητες που υπάρχουν ή θα υπάρξουν στην ανθρωπότητα.

Έτσι να εξηγήσουμε, να εκπαιδεύσουμε, να τροποποιήσουμε, να συμβουλέψουμε για το πιο είναι το καλό ή το κακό για την υγεία στην διατροφή. **Αλλά να μην δικάζουμε και καταδικάζουμε εκείνους που αποφάσισαν να δώσουν τη ζωή τους και όλο αυτό**

που σήκωσαν πάνω από το αίμα των νεκρών μας, για να γκρεμίσουν ένα σύστημα που και εσάς και εμάς, με κουτάκια αναψυκτικών ή χωρίς αυτά, μας ληστεύει, μας εκμεταλλεύεται, μας περιφρονεί, μας καταπιέζει.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΣΤΟ ΑΤΕΝΚΟ!

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΣΤΗΝ ΟΑΧΑΚΑ!

Ευχαριστώ πολύ.

SupΜάρκος

Μεξικό, Ιούλιος, 2007

*Πανεπιστήμιο της Γης
Σαν Κριστόμπαλ δε λαζ Κάσας, Τσιάπας, Μεξικό
Ο λόγος των βάσεων στήριξης των Ζαπατίστας
στο καθέδρας μνημόσυνο
του don Juan Tata-Chavez Alonso
Αύγουστος 2013*

Σύντροφοι και συντρόφισσες, είμαι η διοικήτρια Miriam, και οι άλλες διοικήτριες που είναι εδώ παρούσες είναι: η διοικήτρια Hortensia, η διοικήτρια Susana και η διοικήτρια Yolanda.

Στο όνομα των βάσεων στήριξής μας, ανδρών, γυναικών, νέων και γερόντων του Ζαπατιστικού Στρατού για την Εθνική Απελευθέρωση, κάνω τη χρήση του λόγου.

Στο λαό του Μεξικού

Στους λαούς του κόσμου

Στα εναλλακτικά μέσα ενημέρωσης που βρίσκονται παρόντα

Στο Εθνικό Ιθαγενικό Κογκρέσο

Σύντροφοι και συντρόφισσες της Άλλης και της Έκτης εθνικής και διεθνούς

Ως Ζαπατιστικός Στρατός για την Εθνική Απελευθέρωση κάνουμε όλο αυτό που συμβαίνει γιατί σε όλες της γωνίες της πατρίδας μας του Μεξικού, είναι τα ίδια προβλήματα που αντιμετωπίζουμε όλοι, στερώντας μας την μάνα μας γη, τον αέρα,

το νερό, τον φυσικό πλούτο. Αλλά οι κακές νεοφιλελεύθερες κυβερνήσεις και οι πολυεθνικές επιχειρήσεις βασιλεύουν με το χρήμα, και γι' αυτό επιβάλουν προγράμματα θανάτου στις περιοχές μας. Όμως ως λαοί αυτόχθονες ο φυσικός μας πλούτος μας ανήκει και πρέπει να τον υπερασπιστούμε με ό,τι αυτό σημαίνει, χωρίς να νοιαστούμε για τις συνέπειες, γιατί η γη είναι η μάνα μας, με αυτή ζούμε και με αυτή αναπνέουμε. **Όμως η κακιά κυβέρνηση και οι πολυεθνικές επιχειρήσεις θέλουν να σφετεριστούν αυτό που είναι δικό μας, και όταν το υπερασπίζουμε μας καταδιώκουν, μας φυλακίζουν και μας σκοτώνουν.**

Μας κατηγορούν ως παραβάτες του νόμου και μας καταδικάζουν σε πολλά χρόνια φυλάκισης, σαν να είμαστε εγκληματίες. Αντίθετα, αυτοί είναι οι πραγματικοί δολοφόνοι, οι εγκληματίες, αυτοί που ξεπουλάνε την πατρίδα. Αυτοί είναι ελεύθεροι, σαν να μην είναι έγκλημα όλο αυτό που μας κάνουν, επειδή έχουν τους νόμους τους, και με τους νόμους τους προστατεύονται.

Γι' αυτό θέλουμε να πούμε στους κακούς κυβερνήτες, να τους γίνει ξεκάθαρο, ότι δεν θα τους αφήσουμε άλλο πια, ως αυτόχθονες λαοί, να μας αρπάζουν τη μάνα γη και τον φυσικό πλούτο.

Εμείς ως Ζαπατίστας αγωνιζόμαστε για τις 13 αρχές μας για όλο τον μεξικανικό λαό, καθώς επίσης αγωνιζόμαστε για την αυτονομία όπου ο λαός διατάζει και η κυβέρνηση υπακούει. Για να το καταφέρουμε όλο αυτό χρειάζεται συνείδηση, θέληση και θυσία, και να αντιστεκόμαστε σε όλα τα είδη των επιθέσεων.

Συντρόφισσες και σύντροφοι, αδελφοί και αδελφές, για να μπορέσουμε να αποτρέψουμε όλα τα σχέδια θανάτου που επιβάλλουν οι νεοφιλελεύθεροι, **χρειάζεται να οργανωθούμε, να ενώσουμε τις δυνάμεις μας, τον πόνο μας, να ενώσουμε την εξέγερσή μας, και να αγωνιστούμε για δημοκρατία, ελευθερία και δικαιοσύνη.**

Από το CIDECI, Σαν Κριστόμπαλ δε las Κάσας, Τσιάπας, Μεξικό.

Στις 18 Αυγούστου του 2013.

Αυτός είναι ο λόγος μας.

<http://enlacezapatista.ezln.org.mx/>